

Puikkarointi

Oulun seurakuntien lähetystyön tiedote • 2/2009

Päällimmäisenä

Vaikka sitä kuinka yrittää valmistua ja ajatella mitä edessä on, niin aina se yllättää. Kun ei ole kokemusta siitä, mitä määränpäässä odottaa, on vain mieli täynnä ajatuksia ja mielikuvia. Näin se oli meilläkin, kun frouvan kanssa heinäkuussa suunnistimme kohti Tansaniaa ja Mtwaraa.

Tiesimme, että edessä on iso juhla, pappisvihkimys. Makonde-heimo saa ensimmäiset pappinsa. Tiesimme myös, että meitä odottaa sekä paikallinen kontrahtirovasti Mbedule että Suomen Lähetysseuran lähetit pastori Marjatta Mäkinen ja kättilö Riikka Gammel. Näillä eväillä ja mieli odotusta täynnä saavuimme määränpäähän. Meidät toivottivat tervetulleeksi em. lähetit sekä Dar Es Salamista tullut TtM Kaija Julkunen, pitkän linjan Tansanian lähetti. Hänen luonaan saimme asustaa koko vierailumme ajan.

Vierailumme kohokohta oli pappisvihkimys. Viisi uutta pappia vihittiin ja lähetettiin sanan ja sakramenttien asialle. Tuo juhla oli koko seurakunnan juhla, niin että jo aamun sarastaessa ensimmäiset seurakuntalaiset saapuivat ja messun alkaessa oli koko kirkkopihalla tulvillaan kauniisiin värikkäisiin asuihin pukeutunutta väkeä. Itse jumalanpalvelus kesti kuutisen tuntia, laulua ja iloa riitti koko ajan. Ei tullut aika pitkäksi, eivätkä paikat puutuneet alttarin tuolilla istuessa. Jokaisella oli jotain tuotavaa uusille papeille sekä tehtäviinsä asetetuille läheteille Riikalle ja Kaijalle.

Juhlasta jäi pari asiaa erityisesti mieleeni. Ensimmäiseksi se kuinka osallistuvaa ja elävää jumalanpalveluksen pito oli. Olennaista ei ollut muoto vaan sisältö. Toinen liittyi antamiseen. Kun ei ollut rahaa, mistä kolehtiin antaa, toi joku esimerkiksi maitoa, joka sitten huutokaupattiin osana jumalanpalvelusta. Huutokauppaan liittyi kokemus äärettömästä sydämellisyydestä ja ystävällisyydestä. Toinen ihminen huomioitiin ja hänelle oltiin valmiita antamaan vaikka ihokas päältä, kunhan vain toisella olisi hyvä olla.

Vierailut maaseudulla olivat oma lukunsa. Jälleen ei tiennyt, mitä odottaa, ja kokemus oli monella tapaa koskettava. Ihmisten kaipuu Jumalan sanan ääreen oli käsin kosketeltava. Kun saavuimme kyliin, olivat ihmiset jo odottamassa. Puutteenkin keskellä oli paneuduttu ”parhaimpiin”. Minulle se kertoi, että hetki jumalanpalveluksessa on niin merkittävä, että siihen valmistaudutaan myös ulkoisesti aina kun mahdollista.

Henkilökohtaisesti koskettavimmat hetket olivat kahden lapsen kaste pienessä kylässä sekä muslimista kristityksi kääntyneen naisen kaste Mtwaran seurakuntakeskuksen jumalanpalveluksessa. Näissä hetkissä sai todistaa sitä, kuinka Jumala yhä tekee, uudistaa työtään.

Kokonaisuutena Tansania opetti meille uskon ja elämän yhteenkuuluvuutta. Kun me länsimaiset helposti jaamme elämän sektoreihin, katsoivat tansanialaiset elämää kokonaisuutena. Meillä on koti, työ, harrastukset ja

seurakunta. Mutta oletteko koskaan olleet meillä jumalanpalveluksessa, jossa ihminen joka jää eläkkeelle, siunataan uuteen elämänvaiheeseen ystävien ja sukulaisten silmien alla? Tämänkin me saimme todistaa Mtwarassa. Se viesti siitä, että Jumala on koko elämän Herra ja siunaus koskee kaikkia elämänvaiheita.

Kaiken kaikkiaan päällimmäiseksi jäi sen uudelleen ymmärtäminen, että lähetys ei ole kirkon tehtävä. Lähetys on kirkon olemus, sillä kirkko on aina lähetettyä.

*Matti Pikkarainen
tuomiorovasti*

Virkistykseksi

Jeesus Kristus antoi omalla elämällään esikuvan rakkaudesta. Hän luopui jumalallisesta olemuksestaan, vaelsi keskelämme ihmisenä ja kantoi puolestamme meille kuuluvan tuomion. Hän kehotti yksinkertaisesti seuraamaan Häntä, sillä Hän antaa tulevaisuuden ja toivon.

Kiinassa asuessani tutustuin naiseen, jonka elämän Jeesus Kristus oli muuttanut. Tämä nainen luopui asunnosta, autosta ja kaikesta, mitä hänellä oli. Hän olisi voinut olla menestyvä ja arvostettu, mutta hän valitsi olla vainottu ja hyljeksitty.

Nykyisin tämä nainen omistaa elämänsä toisten ihmisten auttamiseen. Hän oli käyttänyt omaisuutensa lastenkodin perustamiseen. Siellä hän opetti lapsille tavallisia kouluaineita sekä tuntemaan Jumalan, joka voi muuttaa ihmiselämän sekä antaa elämälle suunnan ja toivon.

Tämän vuoksi tätä naista vainottiin. Hän rakasti lapsia, jotka olisivat kuolleet kadulle. Hän kertoi toivottomille, että aina on olemassa toivoa. Ihmisille, jotka luulivat menestyksen ja rikkauden tuovan onnea, hän kertoi Jumalasta, joka voi muuttaa elämän ja antaa sille kaikelle tarkoituksen.

Epäilemättä, tämä nainen joutui kärsimään puutetta, nälkää ja vainoa. Lastenkotiin tehtiin iskuja ja häntä uhkailtiin. Siitä huolimatta, hän ei luovuttanut – hänen todellinen elämänsä oli vasta alkanut. Elämä, jossa Jumalan todellisuus ja johdatus tulevat konkreettisiksi, mikä on täynnä seikkailua ja haasteita. Hän eli elämää, jossa oli tulevaisuus ja toivo.

Tänä päivänä Jeesus Kristus tahtoo antaa sinulle ja minulle tulevaisuuden ja toivon! Sen vuoksi, meillä on hyvä syy elää täyttää elämää Jeesuksen Kristuksen seuraajana.

*Juha Sarkkinen
Seurakuntapastori, Oulun tuomiokirkkoseurakunta*

Maailman maininkeja

Lähetyksen kasvat

Shalom!

Olemme Eeva ja Mika Pouke, tuomiokirkko- ja Karjasillan seurakunnan nimikkolähetit vuodesta 2001, jolloin lähdimme ensimmäisen kerran Israeliin ja Jerusalemiin. Joukkoomme kuuluu myös neljä lasta: Saara 14, Sakaria 12 ja kaksoset Eeli ja Mirja 9v. Minä, Eeva, olen kotoisin Haukiputaan Kellosta, joten maalikylä Oulukin on tuttu jo lapsuudesta. Koulutukseltani olen diakoni. Mika on kotoisin Suomussalmelta ja Ouluun hänet toivat arkkitehtiopinnot.

Jerusalemmissä olemme työskennelleet ja asuneet koko ajan Shalhevetjah-työkeskuksessa. Minä olen toiminut keskuksen toiminnanjohtajana ja Mika hepreankielisen seurakunnan pastorina. Keskus palvelee ensisijaisesti messiaanisia juutalaisia ja arabikristittyjä. Keskus on remontin tarpeessa ja se onkin yksi lähetyksen juhluvuoden keräyskohteista. Toivomme voivamme aloittaa remontin ensi maaliskuussa. Shalhevetjah-jumalanpalvelus kokoontuu sapattina eli lauantai-iltaisin. Mikalla on kaksi paikallista työtoveria. Toinen tekee diakoniatyötä ja toinen lapsi- ja nuorisotyötä. Meidän ollessa Suomessa seurakunnassa ei ole päätoimista pastoria.

Maassa on tiukennettu viisumipolitiikkaa, ja nyttemmin odotamme vastausta viisumianomukseemme. Rukoksiinne jätämme viisumimme sekä seurakunnan ja keskuksen korjausrakentamisen.

SATU JA JORMA ARKKILA, SARELLA JA JOANNA / SAMBIAN ORPOTYÖ (Tuiran seurakunta / Oulun tuomiokirkko-, Karjasillan ja Oulujoen seurakunta, Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys)

Kirkon diakoniatyö jatkuu. Orpotyössä painotetaan erityisesti lasten henkilökohtaiseen tapaamista ja heidän koulunkäyntinsä ja elämänolojensa arviointia. Edelleen orpotyön haasteena on perusasioiden oppiminen. Valitettavasti Sambian koululaitos ei turvaa lasten oppimista, edes luku- ja kirjoitustaitoa.

Turvakodin paperitöitä viimeistellään edelleen, vaikka rakennus itsessään olisi jo varsin valmis. Keskusteluissa kirkon kanssa ei vielä ole löydetty toimivaa mallia turvakodin aloitusajankohtaan ja toimintamuotoon.

Sambian koululaiset ovat aloittaneet vuoden viimeisen lukukauden. Kummitoimintaa ei ole tarkoitus enää aktiivisesti kasvattaa, mutta muutamalle kummille olisi vielä tarvetta. Lisäksi etsimme kummiä pienelle kehitysvammaiselle pojalle, jotta hän saisi mahdollisuuden käydä ”koulua” ja saisi tarvitsemiansa aktiviteetteja elämäänsä.

PAULINIUMIN TEOLOGINEN SEMINAARI, NAMIBIA (Karjasillan ja Tuiran seurakunta)

Pauliniumin teologinen seminaari kouluttaa pappeja kahdelle luterilaiselle kirkolle Namibiassa. Tällä hetkellä opiskelijoita on 36, 16 toisen vuosikurssin ja 20 neljännen vuosikurssin opiskelijaa. Opettajia on kuusi, joista viisi on teologian tohtoreita. Opetettavia aineita ovat mm. kirkkohistoria, afrikkalainen teologia, sielunhoito, systemaattinen teologia, etiikka, heprea, kreikka, etiikka, missiologia, kristillinen kasvatus sekä homiletiikka. Paulinium on mukana kahdessa teologisten oppilaitosten vaihto-ohjelmassa, joista toisessa ovat mukana myös Helsingin yliopiston ja Åbo Akademin teologiset tiedekunnat.

Menkää

Kristinuskon tulevaisuus maailmassa

Lähetysteologinen luentosarja ti klo 18.00–19.30
Oulun Diak:n auditoriossa, Uusikatu 46

- 27.10. Meditaatiokeskus tai moskeija keskellä kylää?
– kristinuskon haasteet Euroopassa,
Dos. Jyri Komulainen
- 3.11. Afrikkalaisen kristillisyyden monet muodot
– karismaattisuus yhteiskunnallisena ilmiönä,
FT Päivi Hasu
- 10.11. Auttamisen monet kasvot
– lähetyksen, kansainvälisen diakonian ja
kehitysyhteistyön jännite, TT Jaakko Lounela
- 17.11. Mitä on kääntäminen 2000 luvulla?
– Postmoderni aika kääntymisen kulttuurina,
Dos. Risto Ahonen

...ja tehkää!

Loppiaistapahtuma 6.1.2010

Suomen Lähetysseuran ulkomaanosaston johtaja Rolf Steffansson ja Safarikuoro. Tapahtuma alkaa klo 10.00 Oulun tuomiokirkossa jumalanpalveluksella, jonka jälkeen lounas ja loppiaisjuhla Keskustan seurakuntatalolla, Isokatu 17.

LISÄTIETOJA ANTAVAT:

Oulun tuomiokirkkoseurakunta ja Oulujoki
Raija Nissinen, 040 574 7105

Tuira

Tarja Oja-Viirret, 040 574 7172

Karjasilta

Paula Rosbacka, 040 575 2714

Oulujoki/Ylikiimingin seurakuntapiiri

Kati Riipinen, 040 528 1813

Oulun tuomiorovastikunta

Ulla Mäkinen, 040 506 5511